

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 275.

Anden Session.

97de Møde.

Onsdagen den 12de Marts.

(Fortsat.)

Strif (fortsat): Men ialt Fald skjøner jeg ikke, at Statens Forpligtelse kan gaae videre end til at tage Armatur for det Beløb, hvortil den i Skjødets normerede Sum blev omfremet i Aaret 1813; thi det fremgaaer, saavidt jeg kan skjønne, udtrykkeligt af de nævnte Forhandlinger, at, hvad Staten yderligere har tilskudt, og navnlig de forannævnte 17,100 Rbd., er „af Kongelig Raade“ bevilget, for at soutenere Fabrikken, hvilket man ansaae for at være i Statens egen velforstaaede Interessé, og det synes ogsaa, at naar blot Accorden med Fabrikken om Leveringen af Vaaben er god, saa er det ikke noget Offer fra Statens Side, at den tager Armatur, der virkelig har den Værdi, som derfor betales, saameget mere som det dog vel ikke kan tænkes, at man skulde kunne komme til en Periode, hvortil man slet ikke skulde have Brug for flere Geværer, efter som den Beholdning, man nu har, selv i Fredstid dog efterhaanden maa opslibes.

Doet jeg saaledes antager, at der ikke paa-hviler Staten nogen vedvarende Forpligtelse til at tage Armatur hos Kronborg Gevær-fabrik for et større Beløb i alt Fald end 28,500 Rbd., saa maa jeg paa den anden Side erkjende, at Billighedsgrunde i høi Grad tale for, at man ikke uden noie Overveelse indskrænker den Sum, for hvilken der hidtil er taget Geværer, for at ikke en Fabrik skal gaae under, for hvis Bestaaen saa Meget synes at tale. Denne Sag vil formeentlig paany komme under Overveelse og blive ført til et endeligt Resultat, naar Spørgsmaalet om Armeens Omorganisation bliver forelagt Rigs-

dagen. Foraaavidt det under de tidligere Forhandlinger angaaende denne Sag, nemlig paa forrige Rigsdag og i Folkethinget, er omtalt, at der skulde eksistere en Høiesteretsdom, hvorved Staten skulde være bleven tilpligtet at tage for det fulde Beløb af 45,600 Rbd. Armatur hos Kronborg Gevær-fabrik, da har jeg i alle de Acter, jeg har gjennemgaaet, ikke kunnet finde Spor af nogen saadan Høiesteretsdom eller overhovedet af, at der har fundet nogen Retsforhandling Sted angaaende denne Sag, og jeg tvivler altsaa meget paa, at en saadan Høiesteretsdom virkelig eksisterer. Af den Bestænkning, Finantsudvalget i Folkethinget har afgivet, vil det sees, at Udvalget har indhentet Dplysninger om, hvortil man agtede at anvende det i Budgettet opførte Beløb for indvarende Aar, og at man fra Krigsministeriets Side har faaet det Svar, at man havde besluttet at anskaffe Taprifler, som vare accorderede til en Priis af 22 Rbd. 48 Skill. for Stykket.

Med Hensyn til den Bemærkning, min ærede Nabo tilvenstre (Wesfely) gjorde om Inddelingen af Landmilitæretatens Udgifter i ordinaire og extraordinare, skal jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad Betænkningen desangaaende indeholder. Erfaringen synes at have vist, at Inddelingen ikke har nogen stor praktisk Betydning; men det har i alt Fald været Udvalgets Mening, at udtale, at Inddelingen ikke skulde være til Præjudice for Regjeringen med Hensyn til den Plan til Armeens Omorganisation, som i sin Tid maatte blive Rigsdagen forelagt.

Krigsministeren: Til de Dplysninger, den ærede Taler har meddeelt om Kronborg Gevær-fabrik, skal jeg blot føie den hovedsagelige, at Militæretaten har i den sidste Række af Aar havt og vil fremdeles have fuld Anvendelse